

[Dohrmann]

så er der bare en anden, der går ledig; den slags ting duer ikke, det er molboagtigt.

Men hvorom alting er, mener vi, at de nugældende regler i allerhøjeste grad trænger til en revision – og det kan ikke gå hurtigt nok – og som følge deraf vil vi stemme imod de to foreliggende forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne indledningsvis gøre en bemærkning til fru Lilli Gyldenkilde med hensyn til, hvem der kender folk og ikke kender folk. Jeg ved ikke, om præster er hverken bedre eller ringere end andre. Jeg har nu ikke nogen formodning om, at de skulle være specielt ringere, og jeg tror da også, fru Lilli Gyldenkilde fra sit eget parti kender præster, som satser på at have kontakt med befolkningen. Det gør jeg i hvert fald.

Vedrørende de to lovforslag vil jeg sige: uddannelse, uddannelse og atter uddannelse er nøgleordet, både for at ledige kan komme i arbejde, men også for at vi kan få den konkurrenceevneforbedring, som er så vigtig. Der er ikke tvivl om, at den lovgivning, som vi nu har til vurdering, har hjulpet, og lad os da slå det fast. Der er mennesker, der har fået uddannelse og er kommet i arbejde.

Så kan man stille spørgsmålet, om der er nok, der er kommet i arbejde, om der er nok, der har været motiveret til at tage en uddannelse og så er kommet i arbejde. Vi skal gøre det bedre, og jeg tror, hovedproblemet er, at nogle af dem, der har mest brug for uddannelse, er vanskeligst at motivere. Det er en udfordring, som jeg tror vi står fælles om, og det er også det, der er årsagen til, at vi nu vil give os god tid til revisionen af denne lov, så vi virkelig bliver klar over, tænker konstruktivt og kreativt, hvordan vi får motiveret dem, der ikke har motivation til at gå i gang med en uddannelse. Vi har måske været for firkantede i tilbudene, og nogle har følt, at man skulle tilbage til en forlængelse af 7. klasse frem for at knytte an til erfaringer fra de tyve år, eller hvor mange år man nu har været i erhvervslivet. Det skal jeg ikke gøre mig til den store ekspert i, men for mig at se ligger hovedproblemet i denne motivation, og derfor bør vi prøve at enes om alle sammen at finde ud af, hvordan vi får skabt den maksimale motivation, hvordan vi får organisationerne involveret, og hvordan vi får

forbedret arbejdsformidlingen. Der foreligger nogle væsentlige rapporter, hvor der er påpeget svagheder, men det, at denne lov ikke har virket fuldkomment, betyder da ikke, at vi ikke har fat i de rigtige principper. Derfor tror jeg, at det, der er godt og rigtigt, gennem en grundig offentlig debat kan blive bedre. Forslaget om at udskyde revisionsparagraffen med nyt arbejdstilbud, synes jeg er en fin kobling. Det kan være, at der er nogle, som, efter at have taget imod uddannelsesstilbudet, kommer til at praktisere det, de har lært gennem dette tilbud, således at de måske ad den vej kommer i en varig beskæftigelse og kommer i varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg synes, at vi i stedet for at have en voldsom polemik om denne sag burde kunne gå sammen om det, som vi jo alle dybest set er enige om, nemlig via ekstra uddannelse at få ledige i arbejde. Det er målsætningen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige til hr. Kofod-Svendsen, at jeg ikke ringeagter nogen, heller ikke præster, men når jeg sagde, som jeg gjorde, var det, fordi der faktisk blev forsøgt at gøre grin med, at jeg sprogligt lavede noget kludder, fordi jeg blev for ivrig. Det lå i mit svar til hr. Estrup, og det hørte hr. Kofod-Svendsen måske af gode grunde ikke.

Men når jeg påstår, at jeg kender disse mennesker, er det rigtigt. Enhver kan læse denne statistik, og om hvem handler den gruppe, vi taler om? Den handler for det første for 70 pct.s vedkommende om kvinder, hvis ikke det efterhånden er mere, og for det andet er langt hovedparten ufaglærte kvinder og mænd og nogle korttidsuddannede kvinder. Det er den gruppe, vi taler om, og hvad i alverden er det for uddannelser, de kan gå ind og tage på 1½ år, der kan gøre dem egnede til at gå i konkurrence om bedre job end dem, de tidligere har haft, nemlig som ufaglærte arbejdere og specialarbejdere? Det, jeg forsøger at råbe op om, er, at 26 ugers LA-MU-kurser ikke gør det, for det er en speciel gruppe, der er arbejdsløse, og de bliver så specialiseret efter denne uddannelsesydelingslovgivning til det samme, som der står folk i kø for at komme ind på arbejdsmarkedet til.

Derfor siger jeg: lad os lave en ordentlig uddannelseslov, sådan at vi giver 3-4 års ud-